

CURRICULUM VITAE Mr. F.W.R. Evers

=====

Mr. Frans Willem Rudolph Evers (1944) is sinds 1971 zowel in zijn werk als in zijn vrije tijd actief bezig met de kwaliteit van de leefomgeving en in het bijzonder met de bescherming van natuur en milieu. Als jong jurist bij de Rijksluchtvaartdienst vanaf 1971 ontwierp hij de zoneringswetgeving voor vliegvelden. Dat leidde vanaf 1974 tot een grote betrokkenheid (als plv. hoofd Geluid bij het Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne) bij de totstandkoming van de Wet Geluidhinder.

Als Directeur Bestuurszaken bij dat Ministerie vanaf 1980 en als plaatsvervangend Directeur-generaal Milieubeheer van 1983 tot 1987 op het ministerie van VROM was hij belast met de totstandkoming van onder meer de planning van het milieubeleid, wetgeving voor milieueffectrapportage en internationale onderhandelingen op milieugebied. In dat verband was hij in die jaren onder meer voorzitter van de OECD-Ad hoc Group voor Ontwikkelingssamenwerking en Milieubeoordeling waarin hij nauw samenwerkte met de latere secretaris-generaal van de Commissie Brundlandt, Jim McNeill. Ook gaf hij leiding aan een werkgroep van de Verenigde Naties die zich bezig hield met Infrastructuur en milieubeoordeling.

Van 1987 tot 1996 was hij Directeur-generaal van de Rijksgebouwendienst waar hij de samenwerking met marktpartijen op een hoger plan bracht. Door middel van een aantal succesvolle PPS constructies werden niet alleen vrijwel alle rechtbanken met particuliere investeringen vernieuwd, maar kwamen ook de Resident in Den Haag, het rijkskantorencomplex op de Kop van Zuid en het Cascadeproject in Groningen tot stand.

Op milieugebied stimuleerde hij hergebruik van bouwmaterialen en verbood hij o.a. het gebruik van tropisch hardhout en beperkte hij het gebruik van aluminium in rijksgebouwen. De RGD schreef als eerste grote opdrachtgever het gebruik van energiebesparende HF-verlichting voor.

In 1995 bracht hij een sabbatical half jaar door als gastdocent aan MIT, waaruit het latere boek "Government real estate, succesful management strategies" (DUP 2002) voortkwam. Begin 2004 publiceerde hij samen met Pieter Winsemius en Theo Beckers "Rood voor groen" op verzoek van AM Development. Sinds 1997 is hij president-commissaris van de PPS B.V. Stadshart Amstelveen.

In 2005 en 2006 werd hij door het vakblad "Property.nl" tot de "Grand Property Men" van Nederland gerekend.

Van 1996 tot 2002 was hij hoofddirecteur van de Vereniging Natuurmonumenten. Op verzoek van het Bestuur is de cultuur en de structuur van de organisatie aangepast aan de eisen van de tijd. Gedurende zijn periode nam het ledental van Natuurmonumenten toe van 835.000 naar bijna 1 miljoen leden. Natuurmonumenten was in die tijd uitgegroeid tot de meest gezaghebbende woordvoerder voor de natuur in Nederland. Resultaten als het referendum en het convenant over IJburg en de totstandkoming van een breed gedragen plan voor de aanleg van de Tweede Maasvlakte

droegen daaraan in belangrijke mate bij. Hij was de initiatiefnemer van de brede maatschappelijke beweging "Nederland Natuurlijk."

Sinds 2003 is Frans Evers plaatsvervangend voorzitter van de Commissie voor de Milieu-effectrapportage. Tevens is hij als adj.prof. verbonden aan het Tilburg Institute of Advanced Studies (Tias/Nimbias) van de Universiteit van Tilburg. Hij is sinds 2000 lid van de Raad voor ruimtelijk-, milieu- en natuuronderzoek(RMNO). In oktober 2004 werd hij in Berlijn gekozen tot voorzitter van het Steering Committee van de EEAC, het samenwerkingsverband van Adviesraden op het gebied van Milieu en van Duurzame ontwikkeling in Europa.

Sinds april 2007 is hij voorzitter van het Nationaal Contactpunt (NCP) voor de toepassing van de OESO richtlijnen voor multinationale ondernemingen.

Van 1994 tot eind 2006 was hij voorzitter van de mede door hem opgerichte Sustainability Challenge Foundation. Deze stichting stelt zich ten doel door investering in mensen bij te dragen aan het oplossen van de conflicten die ontstaan bij het implementeren van duurzame ontwikkeling. Inmiddels zijn meer dan 450 mensen uit 70 landen daarvoor naar Nederland gekomen. Hij treedt in binnen- en buitenland op als docent in het vakgebied Onderhandelen voor duurzame ontwikkeling, in 2005 en 2006 o.a. in België, Turkije en Moldavië; in Nederland voor provincies, VROM, en Rijkswaterstaat, veelal in samenwerking met het NIROV en de Praktijkacademie gebiedsontwikkeling. Daarnaast is hij in een adviesfunctie aan velerlei instellingen en maatschappelijke organisaties verbonden, zoals het Milieu en Natuur Planbureau, de Job Dura Stichting, Jane Goodall Nederland en de Stichting Pampus.

Frans Evers is een veel gevraagd onafhankelijk procesbegeleider, voorzitter en probleemoplosser, met name in de sfeer van de ruimtelijke processen. Bekende resultaten zijn o.a. de totstandkoming van het Nationaal Landschap Laag Holland en de "Groene Uitweg" een gemeenschappelijke visie en uitvoeringsprogramma van alle betrokken organisaties en overheden in de Gooi- en Vechtstreek. Hij was o.m. ook betrokken bij de Bollenstreek, de Nationale Landschappen in Gelderland, de polder Groot Mijdrecht Noord, de Kustlocatie Zuid Holland en de Zuidvleugel van de Randstad. Sinds 1 januari 2007 is hij voorzitter van de ILG-commissie Amstel, Gooi en Vechtstreek. Voorts is hij lid van de Adviescommissie Waddenfonds en ambassadeur voor het Project Groot Mijdrecht Noord in het Programma Randstad Urgent.